

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອດ້ານການຟອກເງິນ
 ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ເລກທີ 10 /ຄຕຟງ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 AUG 2021

ຂໍ້ຕົກລົງ

**ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້
 ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ (ສະບັບປັບປຸງ)**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 50/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ກໍລະກົດ 2014;
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 350/ນຍ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 2016;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ສະບັບ ເລກທີ 473/ສຕຟງ, ລົງວັນທີ 07 ເມສາ 2021.

**ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອດ້ານ
 ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:**

**ໝວດທີ 1
 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ, ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ, ຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມາດຕະການສະເພາະ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໜັ້ນຄົງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 2 ການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນການ ກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບຕົນ ເປັນຕົ້ນ ລູກຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ, ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກ່ອນ ການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ທັງລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3 ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ

ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ແມ່ນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການດຳເນີນງານພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍ ທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ລວມທັງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຕົນທີ່ເປັນສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ອອນໃນຂະແໜງການເງິນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 4 ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ດ້ວຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ແຈ້ງເອກະສານຢັ້ງຢືນ ຕົນ ເພື່ອພິສູດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໃນກອບເວລາທີ່ ເໝາະສົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 21 ແລະ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 5 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ລູກຄ້າ ໝາຍເຖິງ:** ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ໃຊ້ບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 25 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. **ການລະບຸຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ:** ການເອົາຂໍ້ມູນຂອງ ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເປັນຕົ້ນ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ, ສະຖານທີ່ເກີດ, ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ, ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ;
3. **ການຢັ້ງຢືນ ໝາຍເຖິງ:** ການຢັ້ງຢືນການລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໂດຍການໃຫ້ລູກຄ້າສະແດງ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົວຕົນ ພ້ອມທັງສາມາດກວດສອບໄດ້ ກ່ອນໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທຸກຄັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
4. **ທຸລະກຳ ໝາຍເຖິງ:** ທຸລະກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 9 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

5. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ໝາຍເຖິງ: ເອກະສານທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ (ຕົ້ນສະບັບ), ເອກະສານຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການທະບຽນສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານອື່ນ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ຫຼື ມີການເຜີຍແຜ່ທົ່ວໄປ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄົ້ນຫາ, ການກວດສອບ, ການຢັ້ງຢືນ ຫຼື ການຮັບຊາບ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດໜຶ່ງ ແລ້ວພະນັກງານຮັບຜິດຊອບຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີຄຳເຫັນໃສ່ສຳເນົາເອກະສານການລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ວ່າໄດ້ຮັບການກວດສອບແລ້ວ ໂດຍການລົງ ຊື່, ລາຍເຊັນ ແລະ ວັນທີເດືອນປີທີ່ກວດສອບເອກະສານທຸກຄັ້ງ;

6. ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ໝາຍເຖິງ: ການບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust) ຫຼື ການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນຮູບແບບອື່ນ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ ຝ່າຍໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ໄດ້ຮັບໜາກຜົນ, ດຳເນີນການ ຊື້-ຂາຍ ຫຼື ບໍລິຫານ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ, ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍວິທີການໃດກໍຕາມ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ;

7. ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ໝາຍເຖິງ: ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ມີສິດບໍລິຫານເງິນ, ຫຼັກຊັບ, ຊັບສິນ, ບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຫຼັກຊັບ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນການເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ, ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ, ບໍລິສັດກວດສອບບັນຊີ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ;

8. ນິຕິບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ: ວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ລວມທັງ ສະຫະກອນ, ສະມາຄົມ ແລະ ມູນນິທິ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ທີ 6 ມາດຕາ 3 ຂອງປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ສະບັບເລກທີ 26/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2017;

9. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານ ຫຼື ສັນຍາໃດໜຶ່ງ;

10. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 25% ຂຶ້ນໄປ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ກິດຈະກຳ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃດໜຶ່ງ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 11 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

11. ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 12, 13, 14 ແລະ 15 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

12. ບັນຊີທີ່ເປັນລະຫັດ ໝາຍເຖິງ: ບັນຊີທີ່ລູກຄ້າມາເປີດນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ແຕ່ບໍ່ອອກຊື່ຂອງຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີ ຊຶ່ງໃຊ້ລະຫັດເປັນຕົວເລກ ຫຼື ອັກສອນແທນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໂດຍສາມາດດຳເນີນການຝາກ-ຖອນ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. **ບັນຊີນິລະນາມ ໝາຍເຖິງ:** ບັນຊີເງິນຝາກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 24 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
14. **ທຶນ ໝາຍເຖິງ:** ທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 5 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
15. **ການກວດກາພາຍໃນທີ່ເປັນເອກະລາດ ໝາຍເຖິງ:** ການກວດກາພາຍໃນສະເພາະກ່ຽວກັບການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງລາຍງານໂດຍກົງກັບຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ;
16. **ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ໝາຍເຖິງ:** ພາຍໃນກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກຂອງຕົນ ທີ່ນອນໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;
17. **ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ໝາຍເຖິງ:** ຂະແໜງການທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 8 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
18. **ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ໝາຍເຖິງ:** ມາດຕະການທີ່ແທດເໝາະ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການລວມ

ການດຳເນີນມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນວ່າ ການລະບຸຕົວຕົນ, ການຢັ້ງຢືນ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງລູກຄ້າ;
2. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແລະ ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 7 ແລະ 8 ມາດຕາ 8 ແລະ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ

ມາດຕາ 8 ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ, ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຈະຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຄືນກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍ, ຫຼັກການ, ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທັງຂອງຕົນ ແລະ ລູກຄ້າ ໂດຍພື້ນຖານ ຢ່າງໜ້ອຍດ້ວຍການກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະ ໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຫຼາຍປັດໃຈ ເປັນຕົ້ນ ລູກຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ (ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່), ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ ລວມທັງວິທີການໃໝ່ໃນການໃຫ້ ບໍລິການ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ.

ໃນການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບັນຫາ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ;
2. ພິຈາລະນາປັດໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການກຳນົດລະດັບຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງກຳນົດຮູບແບບໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
3. ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ລາຍງານຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ສຳນັກງານຂໍ້ມູນດ້ານການຟອກເງິນ (ສຕຟງ) ເປັນແຕ່ ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລະບຽບພາຍໃນຂອງຕົນ ໃຫ້ກວມເອົາບັນຫາ ດັ່ງນີ້:

1. ມີນະໂຍບາຍ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດ ກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍຜູ້ບໍລິຫານ ເພື່ອອຳ ນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ມີ ການກຳນົດ;
2. ມີມາດຕະການ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ (ກໍລະນີຈຳເປັນ);
3. ມີມາດຕະການເພີ່ມທະວີ ເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ (ກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງສູງ).

ມາດຕາ 9 ການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມລະດັບຄວາມ ສ່ຽງ ໂດຍການພິຈາລະນາກຳນົດຄວາມເຂັ້ມງວດ ໃນການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຕົນທຸກລາຍ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າ ລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບ ລົງເລິກ, ໂດຍການເພີ່ມຄວາມຖີ່ ໃນການຕິດຕາມກວດກາສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກຫາທຸລະກຳທີ່ຜິດປົກກະຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າ ລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບ ງ່າຍດາຍ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຄວນດຳເນີນໃນຂະນະທີ່ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ມີລັກສະນະ ແລະ ພຶດຕິກຳ ທີ່ອາດຈະເປັນລູກຄ້າຄວາມ ສ່ຽງສູງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກ ເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການ ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ທັງລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ພ້ອມທັງມີການທົບທວນຄືນ ເປັນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 10 ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ແລະ ວັກທີສາມ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1.1. ລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດກັບຕົນ ໃນນາມ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;

1.2. ລູກຄ້າເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ລັດວິສາຫະກິດ ຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;

1.3. ລູກຄ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ມີ ຄວາມໂປ່ງໃສຢ່າງພຽງພໍ;

1.4. ກຸ່ມທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການເກັບອາກອນລາຍໄດ້;

1.5. ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດ ເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

2. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າດ້ານ ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ (ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່), ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ ລວມທັງວິທີການໃໝ່ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ ບໍລິການ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

2.1. ໂຄງການບໍາເນັດ, ບໍານານ ຫຼື ກອງທຶນເພື່ອການປົດກະສຽນ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຜົນ ປະໂຫຍດສໍາລັບການປົດກະສຽນອາຍຸຂອງພະນັກງານ ຊຶ່ງການຈ່າຍທຶນສົມທົບຈາກພະນັກງານ ໂດຍການຫັກ ເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສະມາຊິກໂອນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;

2.2. ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ມີການກໍານົດການໃຫ້ບໍລິການໄວ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຈໍາກັດ ສະເພາະລູກຄ້າບາງປະເພດ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ບໍລິການນັ້ນໄດ້;

2.3. ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດ ເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ;

3. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:

3.1. ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນແລ້ວວ່າມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຈາກອົງການ ສາກົນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;

3.2. ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນ ຈາກອົງການສາກົນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າມີການສໍ້ ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ອາຊະຍາກໍາອື່ນ ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າ;

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນການປະເມີນລູກຄ້າຂອງຕົນ ຈະຢູ່ໃນລະດັບຄວາມ ສ່ຽງຕໍ່າ ດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະ ກວດສອບ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາຕ່າງໆ ຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 11 ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ແລະ ວັກທີສອງ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1.1. ກໍລະນີ ຜົນການຍັງຢືນຕົນ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ມີລັກສະນະໃດ ໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ໂຄງສ້າງກ່ຽວກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນ ຫຼື ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິ ເມື່ອທຽບໃສ່ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຕາມປົກກະຕິທົ່ວໄປ;
- ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ;
- ດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ປະກອບອາຊີບ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ນໍາໃຊ້ເງິນສົດເປັນຫຼັກ ຊຶ່ງບໍ່ ສອດຄ່ອງກັບທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ;
- ບໍ່ແມ່ນສັນຊາດລາວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
- ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນ ຫຼື ອອກໃບຮຸ້ນບໍ່ບຶງຊີຜູ້ຖື;
- ຖືກພິຈາລະນາດ້ວຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ມີ ວ່າເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດ ເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

1.2. ກໍລະນີ ຜົນການກວດສອບພົບວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າດໍາເນີນໄປໃນລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິ.

2. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານ ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ (ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່), ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ ລວມທັງວິທີການໃໝ່ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ ບໍລິການ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- 2.1. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາກັບນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ມີ ໃບທະບຽນ ວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ມີແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
- 2.2. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ທີ່ບໍ່ມີການເປີດເຜີຍຊື່ທີ່ແທ້ຈິງ;
- 2.3. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ໃນລັກສະນະແບບບໍ່ຊ່ອງໜ້າ;
- 2.4. ການຮັບໂອນເງິນຈາກບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 2.5. ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດ ເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

3. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:

- 3.1. ປະເທດທີ່ຖືກກໍານົດ ໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນ, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນລະອຽດ ຫຼື ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງດ້ານວຽກງານ ດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ;
- 3.2. ປະເທດທີ່ຖືກມາດຕະການ ລົງໂທດ ຫຼື ຂວ້າບາດ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄື ກັນ ໂດຍອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເປັນຕົ້ນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອື່ນໆ;
- 3.3. ປະເທດທີ່ຖືກກໍານົດ ໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວ ຕິດພັນກັບບັນຫາສັ ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ບັນຫາອາຊະຍາກໍາອື່ນໆ;
- 3.4. ປະເທດ ຫຼື ພື້ນທີ່ ທີ່ຖືກກໍານົດ ໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວ ມີການສະ ໜອງທຶນ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ຫຼື ຖືກກໍານົດວ່າ ມີອົງການກໍານົດຮ້າຍເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳເອົາຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງ ມາດຕານີ້ ຮ່ວມກັບຂໍ້ມູນອື່ນໆ ມາພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງລູກຄ້າຂອງຕົນ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ໃນກໍລະນີ ຫາກ ເຫັນວ່າ ເປັນໄປຕາມວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທັງຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ມາດຕາ 12 ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ໂດຍການກຳນົດ ນະໂຍບາຍພາຍໃນ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດກາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ການກວດ ສອບພາຍນອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກ ເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານຟອກເງິນ ແລະ ສະ ໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຂະໜາດທຸລະກິດຂອງຕົນ.

ການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ ຫຼື ລະບຽບການ ພາຍໃນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງກຳ ນົດໃຫ້ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຂອງຕົນປະຕິບັດ ຕາມພັນທະຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 13 ການຄຸ້ມຄອງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ

ກໍລະນີ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດ ລະບຽບການພາຍໃນຂອງສຳນັກງານໃຫຍ່ຕົນ.

ກໍລະນີ ປະເທດທີ່ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕັ້ງຢູ່ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສຳນັກງານໃຫຍ່ຕົນ. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງ ຮັບປະກັນວ່າ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກຂອງຕົນ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການເພີ່ມ ເຕີມອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນຊາບ.

ມາດຕາ 14 ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນພາຍໃນ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດແລກປ່ຽນ ແລະ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ ລະຫວ່າງກັນໄດ້ ບົນພື້ນຖານ ການພິຈາລະນາແລ້ວກ່ຽວກັບ ຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງຂໍ້ມູນ, ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ, ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ແລະ ການຫຼີກລ້ຽງບໍ່ເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ (Tipping-off) ເປັນຕົ້ນຂໍ້ມູນ: ທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການ ຮ້າຍ, ທຸລະກຳເງິນສົດທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດ, ການໂອນເງິນທາງເອເລັກໂຕຣນິກ, ທະນາຄານຕົວແທນ, ຄວາມ ສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ພາຍໃນກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຕົນທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ໝວດທີ 4

ການດຳເນີນມາດຕະການການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ມາດຕາ 15 ມາດຕະການການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ກັບລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຫາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອມາກວດສອບ, ພິສູດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃຫ້ຮູ້ໄດ້ເຖິງຂໍ້ມູນແທ້ຈິງກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່າ ຫຼື ສູງ ຂອງລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ

ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍລະນີເປັນບຸກຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງ;
- ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ທີ່ຢູ່ ຕາມສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ;
- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;

ນີກ;

- ລາຍມື ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ (ຖ້າມີ);
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

2. ກໍລະນີເປັນບຸກຄົນທີ່ຖືສັນຊາດຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄົນຕ່າງດ້າວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ສັນຊາດ, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ໜັງສືຜ່ານແດນ ທີ່ລັດຖະບານເຈົ້າຂອງສັນຊາດອອກໃຫ້;
- ບັດຕ່າງດ້າວ (ກໍລະນີ ບຸກຄົນ ທີ່ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະ ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຍາວນານ);
- ທີ່ຢູ່ຕາມສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ ທີ່ຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;

- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍມື ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ (ຖ້າມີ);
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 17 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ

ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- ຊື່ນິຕິບຸກຄົນ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ເລກທິທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້;
- ເລກທິໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ຂໍ້ຜຸກມັດໃດໜຶ່ງ ແລະ ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕາມໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ (ຖ້າມີ);
- ເລກທິໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ໃບທະບຽນອາກອນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 18 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າ ທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ

ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍລະນີເປັນການຈັດຕັ້ງ:

- ຊື່ການຈັດຕັ້ງ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແຕ່ລະຄັ້ງ;

- ໜັງສື ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ມອບອຳນາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

2. ກໍລະນີເປັນອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ (ມຸນິທິ ແລະ ສະມາຄົມ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບສັງຄົມສິງເຄາະ ແລະ ພັດທະນາສັງຄົມ):

- ຊື່ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດການເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບຂອງອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ສຳເນົາເອກະສານດັ່ງກ່າວ;
- ສຳເນົາໃບຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວ ກິດຈະກຳ ຫຼື ກິດຈະການ ຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ຈາກອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລດັ່ງກ່າວ;
- ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ຂອງອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 19 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ເປັນ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຫຼື 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ນອກຈາກນີ້ ຍັງຕ້ອງລະບຸຕົວຕົນ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບ ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee), ຜູ້ວ່າຈ້າງ (Settlor), ຜູ້ປົກປ້ອງ (Protector) (ຖ້າມີ), ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ໜັງສືສັນຍາ ຫຼື ໜັງສືມອບສິດ.

ນອກຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຫຼື 17 ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງໄດ້ເກັບ ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 20 ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍອີງໃສ່ການດຳເນີນການ ປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດ ຮູ້ ຫຼື ຍັງຢືນ ໄດ້ວ່າລູກຄ້າ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທີ່ລູກຄ້າກຳລັງ ດຳເນີນການ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວ ກັບຕົນຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ມີ

ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ, ພົວພັນ, ເຊື່ອມໂຍງ ກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການກະທຳຜິດຕື່ນອື່ນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃຫ້ກວມເອົາ ທັງ ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ລູກຄ້າທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ລູກຄ້າທີ່ເປັນ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ລູກຄ້າ ນຳໃຊ້ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການ ກວດສອບ ແລະ ລະບຸຕົວຕົນ ໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຮັບຮູ້ລະອຽດ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າຕົນ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະຂອງ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
4. ກັນກອງທຸລະກຳທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນວ່າສອດຄ່ອງກັບ ປະຫວັດ, ທຸລະກິດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ຂອງລູກຄ້າຕົນ ລວມທັງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
5. ຮັບປະກັນວ່າ ເອກະສານ ຫຼື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກ ຄ້າ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ ດ້ວຍການທົບທວນຄືນຂໍ້ມູນທີ່ບັນທຶກ ໂດຍສະເພາະຂໍ້ມູນຂອງລູກ ຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

ນອກຈາກ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ທີ 1 ຫາ 5 ໃນວັກທີສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ແລ້ວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຍັງຕ້ອງກວດສອບ ຂໍ້ມູນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລາຍຊື່ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດຕາມຍັດຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ບັນຊີ ລາຍຊື່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວ ກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 21 ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ ໜຶ່ງ ມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເມື່ອມີການເລີ່ມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ;
2. ລູກຄ້າທີ່ເຮັດ ທຸລະກຳເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ເຫັນວ່າອາດມີການເຊື່ອມ ໂຍງກັນ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ສົງໄສ ວ່າການເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າວ່າເປັນການ ຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
4. ເມື່ອມີຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າທີ່ ໄດ້ຮັບມາກ່ອນໜ້ານີ້.

ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ເປັນສະຖາບັນທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ນອກຈາກ ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ 1 ຫາ 4 ຂ້າງເທິງແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກາຊິໂນທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກໍາຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດ ທຽບເທົ່າ 30.000.000 ກີບ (ສາມສິບລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປຕໍ່ວັນ;
2. ບໍລິສັດຕົວແທນ ຫຼື ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການ ຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ທີ່ດິນ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການຊື້-ຂາຍ ທຸກຄັ້ງ;
3. ທຸລະກິດຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການ ຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ດ້ວຍເງິນສົດ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດ ທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
4. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ກະກຽມ ຫຼື ດໍາເນີນ ການໃຫ້ບໍລິການແທນລູກຄ້າ ດ້ວຍຮູບແບບ ການເຄື່ອນໄຫວ ດັ່ງນີ້:
 - ຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ; ບໍລິຫານການເງິນ, ຫຼັກຊັບ ຫຼື ຊັບສິນ; ບໍລິຫານບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຫຼັກຊັບ; ເປັນທີ່ປຶກສາໃນການສ້າງຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ດໍາເນີນການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດໃດ ໜຶ່ງ ລວມທັງການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຕາງໜ້າໃນການຊື້-ຂາຍທຸລະກິດໃດ ໜຶ່ງ;
 - ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນ; ເປັນຜູ້ອໍານວຍການ ຫຼື ເລຂາຂອງບໍລິສັດ, ເປັນຜູ້ຮ່ວມງານ ຫຼື ຕໍາແໜ່ງອື່ນໆ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ; ຈັດສັນຫ້ອງການ ຫຼື ສະຖານທີ່ຂອງບໍລິສັດ, ທີ່ພັກເຊົາ, ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານຂອງ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ; ເຮັດໜ້າທີ່ໃນນາມ ບໍລິສັດ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ ຫຼື ເຮັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຄືກັນກັບ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດ ໝາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 22 ມາດຕະການແບບລົງເລິກ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດໍາເນີນການ ປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໃນດ້ານການຟອກ ເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍານົດຂັ້ນຕອນເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ການຂໍຂໍ້ມູນຈາກລູກຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃນ ການດໍາເນີນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ຫຼື ລາຍໄດ້ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວັດຖຸປະສົງ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ. ໃນການກໍານົດຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ພິຈາລະນາອ້າງ ເຖິງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນດ້ານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ເປັນເຫດຜົນໃນການຂໍຂໍ້ມູນເພີ່ມ;
2. ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງ ກ່ອນດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະ ກິດ ກັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ອະນຸມັດຜົນການກວດສອບຂໍ້ມູນຕາມຂັ້ນຕອນມາດຕະການເພີ່ມ ທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຊຶ່ງອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານຕົກເປັນ ເຄື່ອງມື ແລະ ແຫຼ່ງ ຂອງການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ. ຖ້າລູກ ຄ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກໍານົດການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ລາຍງານເປັນທຸລະກໍາທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ;
3. ປະຕິບັດມາດຕະການແບບລົງເລິກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງການຕິດຕາມທຸລະກໍາ ເພື່ອຮັບປະກັນຂັ້ນ ຕອນການກວດສອບການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ທີ່ສຸດ

ໂດຍພິຈາລະນາເພີ່ມ ຄວາມຖີ່, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ການຕິດຕາມ ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວໃນ ການເຮັດທຸລະກຳ ທັງເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນການລະບຸຕົວຕົນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ ຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ກໍລະນີ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແຕ່ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ມີລັກສະນະໂປ່ງໃສ່, ມີຂໍ້ມູນ ຍິ່ງຍືນແທດເໝາະກັບປະຫວັດລູກຄ້າ ແລະ ເຫັນວ່າລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງ ບົບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 23 ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ໃນດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ພິຈາລະນາຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຍິ່ງຍືນການລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼັງສ້າງສາຍພົວພັນ ທາງທຸລະກິດ ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຮັດໄດ້;
2. ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເອກະສານຍິ່ງຍືນຕົວຕົນອື່ນ ແລະ ໃບຍິ່ງຍືນທີ່ຢູ່ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ບໍ່ສາມາດ ສະແດງບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງ ທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ຫຼຸດລະດັບຄວາມຖີ່ໃນການຂໍ້ມູນການຍິ່ງຍືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດ ໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ບົນພື້ນຖານເພດານການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ;
5. ຫາກສະຫຼຸບໄດ້ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະ ປະເພດການສ້າງສາຍພົວພັນ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກ ຄ້າ, ກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດດຳເນີນການຍິ່ງຍືນຂໍ້ມູນຊັກຊ້າໄດ້ ພາຍໃຕ້ມາດຕະການແບບ ງ່າຍດາຍ ສຳລັບ ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເລືອກໃຊ້ຂັ້ນຕອນການ ຈັດຄວາມສ່ຽງໂດຍຄຳນຶງເຖິງເງື່ອນໄຂ ທີ່ລູກຄ້າອາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມສຳພັນທາງທຸລະກິດ ກ່ອນຈະມີ ການຍິ່ງຍືນ. ຂັ້ນຕອນນີ້ອາດປະກອບດ້ວຍ ການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນ ໃນການຝາກ- ຖອນເງິນ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ເພດານທຸລະກຳທັງໝົດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີໄດ້ ຮັບການຍິ່ງຍືນສົມບູນແລ້ວ ຄວນຫຼຸດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຕໍ່ລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ກໍລະນີ ກວດພົບວ່າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ.

ກໍລະນີ ເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວໃນ ລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ຮ້າຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງບົບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມ ສ່ຽງສູງ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກ ໂດຍທັນທີ ພ້ອມທັງນຳສິ່ງບົດລາຍງານທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າ ເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 24 ມາດຕະການສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ວ່າບຸກຄົນນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກລູກຄ້າແທ້ ທັງຈະຕ້ອງລະບຸ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 25 ມາດຕະການສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກມີລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ນອກຈາກຈະປະຕິບັດຕາມວັກທີສອງ ມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍານົດໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ພ້ອມທັງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊອກຮູ້ ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບ ຂອງລູກຄ້າ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ກ່ອນມີການສ້າງສາຍພົວພັນ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
2. ຕ້ອງລະບຸໃຫ້ໄດ້ວ່າ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງປະເພດໃດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 13, 14 ແລະ 15 ຂອງມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ພິຈາລະນາ ລາຍງານເປັນທຸລະກໍາທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ ຫັນທິ;
4. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 26 ມາດຕະການສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ນອກຈາກຕ້ອງນໍາໃຊ້ການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຍັງຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນ ສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ເປັນຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸໄດ້ເຖິງ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ໂຄງສ້າງຜູ້ມີອໍານາດຄວບຄຸມພາຍໃນ ຂອງທຸລະກິດ;
2. ຢັ້ງຢືນ ແລະ ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໂດຍການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:
 - 2.1. ຊື່, ເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 - 2.2. ເອກະສານທີ່ລະບຸກ່ຽວກັບ ຜູ້ມີອໍານາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ສັນຍາຜູກມັດຕ່າງໆ ລວມທັງຊື່ ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຕໍາແໜ່ງຂັ້ນຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
 - 2.3. ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຕົວຈິງຂອງທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 27 ມາດຕະການສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງນິຕິບຸກຄົນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໂດຍການພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:

1. ຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ມີອໍານາດຄວບຄຸມ ຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 25% ຂຶ້ນໄປ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ (ຖ້າມີ);

2. ກໍລະນີ ມີຂໍສົງໄສຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ຈາກຂໍ້ທີ 1 ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ທີ່ມີອໍານາດຄວບຄຸມນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ ບໍ່ມີເອກະສານການມອບອໍານາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຄວບຄຸມກິດຈະການ ຫຼື ດໍາເນີນກິດຈະການ ຂອງນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນວິທີການ ຫຼື ກົນໄກອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລະບຸຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງໄດ້;

3. ກໍລະນີ ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນ ຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2 ຕ້ອງມີການຍັ້ງຢືນບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຕໍາແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະການສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີ ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 6 ແລະ 7 ຂອງມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ນອກຈາກນີ້ ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການລະບຸ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຍັ້ງຢືນຕົວຕົນຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາລັບບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ທີ່ບໍລິຫານຊັບສິນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (Foreign trust) ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອຍັ້ງຢືນຕົວຕົນ ຜູ້ທີ່ມີອໍານາດໃນການຄວມຄຸມ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ;

2. ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນຮູບແບບອື່ນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກໍານົດໃຫ້ລູກຄ້າມີການຍັ້ງຢືນຕົນ ໂດຍການສະໜອງເອກະສານທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້;

ກໍລະນີ ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ເປັນລູກຄ້າຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເປີດເຜີຍ ຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເມື່ອມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດໄວ້. ໃນກໍລະນີ ບໍ່ປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຈະຖືກມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ຕ້ອງເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງ ຕົວແທນ ຫຼື ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust) ລວມທັງຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ໃນການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຈັດການ, ນັກບັນຊີ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານພາສີ-ອາກອນ ໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ. ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນທັງໝົດລວມທັງຊັບສິນທີ່ບໍລິສັດຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີອໍານາດກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ມີການຮ້ອງຂໍ. ພ້ອມທັງ ຕ້ອງຮັບປະກັນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ ພາຍຫຼັງມີການຍຸບເລີກ ການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 29 ມາດຕະການສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດສຸດທ້າຍຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ເຮັດທຸລະກໍາກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ນອກຈາກຕ້ອງດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຍັງຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຊື່ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ຫຼື ກໍລະນີ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງລາຍ ຊື່ ແມ່ນຕ້ອງມີການລວບລວມບັນດາລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວໄວ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;

2. ລະບຸໄດ້ສາຍກ່ຽວພັນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງພຽງພໍໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ ຕາມທີ່ ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ກຳນົດໂດຍລັກສະນະພິເສດ ຫຼື ໂດຍສະຖານະ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ຜົວ, ເມຍ, ລູກ, ຫຼານ, ຍາດສາຍຕັ້ງ ຫຼື ຍາດສາຍຂວາງ;

- ກໍລະນີ ກຳນົດເປັນລັກສະນະອື່ນ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ພິໄນກຳ ຫຼື ເປັນ ເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ.

ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຕາມ ສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ພ້ອມທັງລັກສະນະ ຫຼື ປະເພດຊັ້ນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ.

ນອກຈາກຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍ ງານ ຍັງຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ພິຈາລະນາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດເປັນປັດໃຈຫຼັກ ໃນການ ນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ. ກໍລະນີ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ເປັນຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານການ ຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຊຶ່ງຄວນກວມ ເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸ, ກວດສອບ ແລະ ຍັ້ງຢືນ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງຜູ້ໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ ໃນເວລາທີ່ຈະເບີກຈ່າຍເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ປະກັນໄພຊີວິດດັ່ງກ່າວ;

2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການເໝາະສົມ ເພື່ອກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ວ່າບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ຊຶ່ງການດຳເນີນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໃຫ້ສຳ ເລັດກ່ອນການເບີກຈ່າຍເງິນ. ກໍລະນີ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ແມ່ນເປັນບຸກຄົນທີ່ມີ ສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍັ້ງຢືນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ ເຈົ້າຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີ ສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ພ້ອມທັງພິຈາລະນະຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນຕໍ່ກັບສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ແລ້ວ ລາຍງານໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງຕົນຊາບ ແລະ ອະນຸມັດການເບີກຈ່າຍເງິນດັ່ງກ່າວ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ຊີວິດ;

3. ກໍລະນີ ຫາກມີຂໍ້ສົງໄສ ໃນເວລາດຳເນີນການຕາມກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2 ຂອງວັກນີ້ ໃຫ້ ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ຕາມກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີ ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດການສ້າງສາຍພົວພັນ, ບໍ່ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງ ທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາກຳນົດ ໃຫ້ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເມື່ອລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເຮັດທຸລະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກັນໄພຊີວິດ ທີ່ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນໃນວົງເງິນຕໍ່າ ເປັນຕົ້ນ ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນປະຈຳປີ ຕໍ່າກວ່າ ທຽບເທົ່າ 8.000.000 ກີບ (ແປດລ້ານກີບ) ຫຼື ມີການຊຳລະເບ້ຍປະກັນຄັ້ງດຽວຕໍ່າກວ່າ ທຽບເທົ່າ 20.000.000 ກີບ (ຊາວລ້ານກີບ);
2. ປະກັນໄພ ສຳລັບ ໂຄງການບຳເນັດ ຫຼື ບຳນານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖອນກ່ອນກຳນົດ ແລະ ເປັນສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໄດ້;
3. ສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ມີສິດໄດ້ຮັບເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຄືນຕາມລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພເມື່ອ ເສຍຊີວິດ, ພິການ ຫຼື ອຳມະພາດຢ່າງຖາວອນ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຈະບໍ່ມີ ການສະສົມເງິນ ຫຼື ໃຫ້ປັນຜົນ ຫຼື ດອກເບ້ຍ ຄວບຄູ່ກັບການປະກັນໄພຊີວິດນັ້ນ;
4. ກຳນົດເງື່ອນໄຂອື່ນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສ່ຽງສຳລັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ມາດຕະການສຳລັບທຸລະກຳບາງຄັ້ງ

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກໄດ້ມີການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານ ທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ກັບລູກຄ້າ ທີ່ຕົນຍັງ ບໍ່ເຄີຍ ຫຼື ບໍ່ທັນ ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທັງ ແບບເປັນບາງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ເມື່ອນຳເອົາຈຳນວນ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ມາລວມກັນແລ້ວມີຈຳນວນທີ່ສູງກວ່າ ທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
 2. ກວດສອບການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານ ທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃນເວລາທີ່ກຳລັງໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເມື່ອສິ້ນສຸດການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ກໍລະນີ ຫາກເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ.
- ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຄືບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 31 ມາດຕະການສຳລັບລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສຳຄັນ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນບໍ່ພຽງພໍ.

ມາດຕາ 32 ມາດຕະການຕໍ່ກັບ ກໍລະນີ ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າທີ່ບໍ່ສຳເລັດ

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບ ລູກຄ້າໃໝ່ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຕ້ອງດຳເນີນການ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ເປີດບັນຊີ, ບໍ່ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ບໍ່ດຳເນີນທຸລະກຳ, ພ້ອມທັງຢຸດຕິການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
2. ພິຈາລະນາລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 33 ມາດຕະການສໍາລັບທະນາຄານຕົວແທນ

ກໍລະນີ ສະຖາບັນການເງິນ ຫາກມີການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບ ທະນາຄານຕົວແທນ ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດ້ານສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳຂໍ້ມູນຢ່າງພຽງພໍກ່ຽວກັບສະຖາບັນທີ່ຕີນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດນໍາ ເພື່ອຮູ້ໄດ້ເຖິງລັກສະນະຂອງທຸລະກິດ ແລະ ກວດສອບຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ທີ່ເປີດເຜີຍຕໍ່ມວນຊົນ ແລະ ຈາກຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ວ່າສະຖາບັນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເຄີຍຖືກສືບສວນ-ສອບສວນກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຖືກດຳເນີນມາດຕະການອື່ນໆ ມາກ່ອນ;
2. ເຂົ້າເຖິງລະບຽບການພາຍໃນກ່ຽວກັບວຽກງານດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງສະຖາບັນທີ່ຕີນສ້າງມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດນໍາ;
3. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ;
4. ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານວຽກງານດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນ ທີ່ຕີນສ້າງມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດນໍາ.

ສໍາລັບ ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ເປັນທະນາຄານຕົວແທນ (Correspondent Bank) ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ກໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ຫາກອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຄ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີຂອງທະນາຄານຕົວແທນໄດ້ໂດຍກົງ (Payable-through account) ສະຖາບັນການເງິນ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສະຖາບັນທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບຕົນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບລູກຄ້າທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີທະນາຄານຕົວແທນໄດ້ໂດຍກົງ;
2. ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງທະນາຄານຕົວແທນ.

ມາດຕາ 34 ມາດຕະການສໍາລັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມສ່ຽງ, ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ, ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຈາກປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍອົງການດ້ານການຟອກເງິນສາກົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການແຈ້ງຂອງອົງການດ້ານການຟອກເງິນສາກົນ;
2. ຕາມການແຈ້ງຂອງ ສຕຟງ ຫຼື ຕາມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງທັນສະພາບການ ຕໍ່ກັບການແຈ້ງຂອງ ສຕຟງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄົງຄ້າງທາງດ້ານວຽກງານດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 35 ກອບເວລາການຍັ້ງຢືນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍັ້ງຢືນເພື່ອລະບຸຕົວຕົນ ຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ກ່ອນ ຫຼື ລະຫວ່າງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະ

ກົດ ຫຼື ດໍາເນີນທຸລະກຳບາງຄັ້ງຄາວ ຫຼື ພາຍຫຼັງການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ (ກໍລະນີ ເປັນລູກຄ້າ ເກົ່າຕ້ອງມີການທົບທວນຂໍ້ມູນ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ) ຊຶ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດສອບຢັ້ງຢືນ ໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
2. ບໍ່ກົດຂວາງຕໍ່ກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດ;
3. ຮັບປະກັນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ຮ້າຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ ກ່ອນມີການຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 36 ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງບັນທຶກ ແລະ ເກັບຮັກສາ ຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງລູກຄ້າ ຕາມປະເພດ ເອກະສານ ແລະ ກອບເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການ ຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ແລະ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ ສຕຟງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ທັນສະພາບການ.

ໝວດທີ 5

ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ມາດຕາ 37 ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນ, ກວດສອບຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຢັ້ງຢືນ ຕົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ທັງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແລະ ສູງ ໃນດ້ານການ ຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ມີການລວບລວມໄວ້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບ ຄວາມເປັນຈິງ ຂອງລູກຄ້າແຕ່ລະລາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດຈັບທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ ແກ່ການກໍ່ການ;
2. ຮັບປະກັນຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບ ການຢັ້ງຢືນຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
3. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງລູກຄ້າ ອີງຕາມທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ;
4. ກວດສອບວ່າທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງ ລູກຄ້າ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສ້າງຂັ້ນຕອນຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເຄີຍໄດ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ ເມື່ອມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳອີກຄັ້ງ ຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມສົງໄສວ່າອາດຕິດພັນກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການ ກໍ່ການຮ້າຍ ເປັນສະບັບໃໝ່ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 38 ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ

ຫ້າມ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃຫ້ບໍລິການ, ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າ ທີ່ປົກປິດຊື່ນາມສະກຸນທີ່ແທ້ຈິງ, ໃຊ້ຊື່ປອມ ຫຼື ຊື່ແຝງ, ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີປະຫວັດທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຫ້າມ ໃຫ້ ບໍລິການ ຫຼື ເປີດບັນຊີ ທີ່ເປັນລະຫັດ ແລະ ບັນຊີນິລະນາມ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 39 ການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ຫ້າມ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ຈັດການ, ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຄະນະອຳນວຍການ, ສະພາ ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການ ກໍ່ການຮ້າຍ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີພຶດຕິກຳ ຫຼື ການກະທຳ ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລູກ ຄ້າຂອງຕົນ ຊາບວ່າ ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຫຼື ມີການລາຍງານທຸລະກຳທີ່ ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລາຍງານຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບ ລູກຄ້າ ໄປຍັງ ສຕຟງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາ ໄປຍັບຍັ້ງ ຫຼື ຂັດຂວາງ ຕໍ່ກັບການ ແລກປ່ຽນ ແລະ ການແບ່ງປັນ ຂໍ້ມູນລະຫວ່າງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານ.

ກໍລະນີ ເຊື່ອວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້ານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແມ່ນ ຕ້ອງຢຸດຕິການນຳໃຊ້ມາດຕະດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະ ໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

ໝວດທີ 6

ມາດຕະການສະເພາະ

ມາດຕາ 40 ການຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະກຳ

ນອກຈາກການເລື່ອນທຸລະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ອາດ ຈະພິຈາລະນາການສ້າງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ ທັງໃນ ເວລາ ທີ່ກຳລັງ ຫຼື ກ່ອນ ການສ້າງສາຍພົວພັນ ທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ເພື່ອຖ່ວງເວລາການເຮັດ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ທີ່ຕົນສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ລວມທັງ ກໍລະນີ ຫາກໄດ້ຮັບແຈ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- ການສ້າງຂັ້ນຕອນໃນເວລາພົວພັນ ທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການ ຕົວຈິງເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການໃຫ້ເຫດຜົນວ່າລະບົບທີ່ນຳໃຊ້ໃນການໃຫ້ບໍລິການມີບັນຫາ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ຈຳນວນເງິນ ບໍ່ພຽງພໍໃນການໃຫ້ບໍລິການ;
- ການແນະນຳໃຫ້ໄປໃຊ້ບໍລິການກັບສາຂາ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່;
- ການຂໍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈຳເປັນ ເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການນຳໃຊ້ແບບຟອມສະເພາະກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ;
- ວິທີການອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນເວລາ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການນຳເດີນມາດຕະການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານ ຕ້ອງລາຍງານ ໄປຍັງ ສຕຟງ ໂດຍທັນທີ.

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ເປັນການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 41 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດທຶນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕໍ່ກັບບັນຊີຂວັ້າບາດ (Sanctions List) ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມເວັບໄຊສໍາ ດັ່ງນີ້:

1. https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1267/aq_sanctions_list/summaries;
2. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988>;
3. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988/materials/summaries>;
4. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1718/materials>;
5. <https://www.un.org/securitycouncil/content/2231/background>;
6. <http://aml.io.gov.la/eng/index.php>.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນລູກຄ້າຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ກໍລະນີ ຫາກກວດພົບ ຫຼື ພົບເຫັນວ່າ ລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ກົງກັບ ບັນຊີຂວັ້າບາດຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ຢຸດຕິທຸລະກຳ ລວມທັງທຸລະກຳທີ່ຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ ຊຶ່ງຕ້ອງກັກທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງ ລາຍງານດ່ວນມາຍັງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກວດພົບເຫັນລາຍຊື່ຕາມທີ່ກຳນົດໃນເວັບໄຊສໍາຂ້າງເທິງ ແລະ ໄດ້ ຢຸດຕິ ແລະ ກັກ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນແລ້ວນັ້ນ. ແຕ່ຫາກກໍລະນີໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຕຟງ ວ່າລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີຂວັ້າບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍົກເລີກການກັກ ແລະ ໃຫ້ສາມາດດຳເນີນທຸລະກຳໄດ້ຕາມ ການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຕຟງ ໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບການເອົາລາຍຊື່ອອກຈາກບັນຊີ ຂວັ້າບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍົກເລີກ ການອາຍັດ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຖືກອາຍັດໄວ້ ແລະ ສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 42 ການອາຍັດບັນຊີ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການ ກັກ ແລະ ອາຍັດ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ຂອງລູກຄ້າຕົນ ທີ່ມີໃນ ບັນຊີເງິນຝາກ ທັນທີ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກ ມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປະສານງານຈາກ ສຕຟງ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການປົກປ້ອງ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 44 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳກ່ຽວກັບມາດຕະການທາງບໍລິຫານຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດ ໝາຍໃນຂົງເຂດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 45 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມອບໃຫ້ ສຕຟງ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງບາງເນື້ອໃນຫຼັກການໃຫ້ແທດໝົມກັບສະພາບຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ສຕຟງ ສາມາດອອກຄຳແນະນຳ, ບົດແນະນຳ, ແຈ້ງການ ຫຼື ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງ, ເພີ່ມເຕີມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 46 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ແລະ ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສະບັບເລກທີ 01/ຄຕຟງ, ລົງວັນທີ 15 ມັງກອນ 2016.

**ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ
ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ,**

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ